

השכבות המייצגות, את דעתם על השאלה: האם כדאי לצאת שוב למלחמה?

אולי מפסק סכנאי הי שנייים יעקב קירי שנה. קירשנר בן ה-43, הוא תל-אביבי יליד ליטא. אומר הוא: "צריך לעמוד היטב על המשמר. אני לא חושב שצריך להתחיל תיכף במלחמה כשתע לה ממשלה פרו-נאצית, צריך לחכות להודמנות מתאימה."

אולי מפסקת עורכת הדין התל-אביבית הצעירה תמר רוזנוב: "ברור שאין זה מצב טוב בשביל הי יהודים, שבירון יהיה משטר פרו-נאצי. משטר זה הוא קי צוני יותר, וגם כשכל המדינות סביבנו תהיינה מאוחדות ללא סיכסוכים פנימיים, הם יתגררו בנו. אבל קשה לדעת אם התערבות צבאית בירון במקרה כזה תהיה לנו לברכה. יתכן אפילו שלא ידרשו מאיתנו לסגת, כי האמריקאים למדו לקח מלחצם אחרי מבצע סיני. אבל לא זאת הבעיה. הבעיה היא מנין אנו שואבים את הבטחון המופרז, שתמיד ננצח? צריך להביא בי חשבון שכולים גם להפסיד בי מבצע כזה. זה שניצחנו עד כה אינו מוכיח שנצח גם להבא."

לא! "מה זה משנה אם תהיה ממשלה פרו-נאצית בירון? הרי גם בי עוה יושב נאצר, זה לא משנה אם בירון יושב חוסין או נא-צר", סבור משה גולדמן (41), קומיקאי לפי מקצועו. "יש לי נסיון עם הערבים האלה. בשנת 1942 נשלחתי מטעם הממשלה הבריטית להצגת תעמולה בפני המלך עבדאללה, במחנה-הקייץ שלו בשיני. אז ראיתי שכל מה שנעשה אצלם זאת פנטזיה, הכל מתנהל על-ידי בובות. לכן רא צריכים להילחם בהם, צריך לי חכות ולראות איך שיאכלו אחד את השני. אבל עלינו להיות חזקים. ולעמוד על המשמר נפי כל הפתעה. אינני חושב שהם יתקיפו אותנו בומן הקרוב, דיבוריהם הם רק תעמולה."

לא! טענה אליזבט אפי שטיין, עקרת-בית ילידת גרמניה, מתל-אביב. "שום מלחמה אינה מועילה, ורק דם נשפך בחינם. יש לי בן שהיה בצבא, והוא עדיין יצטרך ללכת למילואים במהרה של מלחמה. אינני חושב שכדאי להסתכן רק בנסיון לכיבוש ירון."

כן! חושב גורני ואל, כיום מנהל תיאטרון זירה, לשעבר בעל תיאטרון דורהמי ואיש עסקי השעשועים ברומניה. "מדינת ירון היתה עד כה רק פיקציה ללא ערך, יגוש ענה על כידוני הברטים. בצעם האוימה הזאת שייכת לנו, וב-מוקדם או במאוחר נקבל אותה. החלוקה שנעשתה בארץ הזאת היא חלוקה לא-טבעית, ולכן טבי עי הוא שניקה את כל הגדה המערבית של הירדן, השייכת לנו באופן היסטורי, שאף אחד לא יכול להכחישו. מצד שני, קשה לחשוב שאם נצא מיד לי מלחמה יתנו לנו להשתמש בדי כותנו על האדמה, וחבל על כל ילד שילך לאיבוד. לכן צריך לת-קוף רק בשעת-הכושר."

כן! "להתקיף! לכ-בוש! לתפוס! את כל החלק המערבי של מדינת ירון! זהו חלק טבעי ממדינת ישראל, ואין זכות לנאצר על חלק זה. אין רשות לאף אחד לגרש אותנו מחלק זה של הי ארץ, שלפי ההיסטוריה הוא שייך לנו", סבור ישראל חדש, עתונאי ביידישע צייטונג."

פרו - נאצית בירון - או לא?

אך מיעוט ניכר אומר - "לא!"

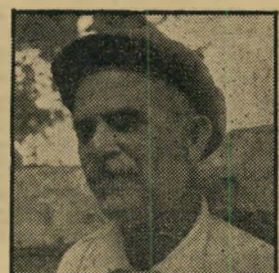
כן! תובע במלוא הי הכרה חיים קמחי (24), נהג אשד הגר בפתח-תיקה. קמחי הוא יליד העיר העתיקה בירושלים, והוא סבור: "קודם כל צריך לשחרר את ירושלים כולה. לא יתכן שאוהדי נאצר ישבו ליד הכנסת! למלחמה מי קיפה יש לצאת רק אם נותקף."

כן! "צריכים להכנס ולקחת ירושלים העתיקה. אם נאצר יכנס לירדן, צריכים להיכנס גם אנחנו מהצד שלנו", החליט מי שהיה פקיד גבוה בממשלה העיראקית, המ בקש לשמור את שמו בעילום, מס בות בטחוניות למשפחתו. "ה-צבא של נאצר אינו חזק עכשיו."

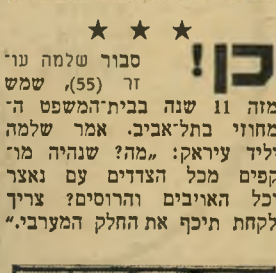

כן! "קדימה לירדן אחים! לכבוש ר-לא להשאיר אפילו גרם אחד בלתי-כבוש! להיכנס עמוק-עמוק עד פנים, אפילו מהצד השני של ירדן. יהיה יותר מקום, ואו נור כל לישב שם עולים חדשים", צוהל שלמה לוי בן ה-32 לאפי שרות של מלחמה בירון. שלמה,

לא! "אסור לנו להת-ערב, וגם אין צו-רך בזה", אומר צבי פירשט (26), נגר מהרצליה. "חילוף המשטר בירון הוא ענין פנימי, ואין אנוה צריכים להתערב בנעשה שם. עובדה, שגם כאשר התחלף המשטר בסוריה ובלבנון, לא התערבנו. מדוע נתערב עכשיו? אם מצרים תפלוש בכוח לירדן, או יכולים גם אנו לנסות לקחת חלק. אך ככה אין טעם להתחיל בפעולה יזומה, מפני שיכריחו אותנו מיד לסגת, ואו לא יהיה לזה ערך, כמו לכל מבצע סיני. היתהי מוכן או לשרת עוד שוה וחצי בצבא, כדי שלא ניסוג רק אם יבטיחו לנו ויתנו ער-בויות שלא נצטרך לסגת מה-שטח שנכבוש, יתכן שיש מקום לאיוושהי התערבות."

לא! מכריו בבטחון נחמיה אברהם, חבר קיבוץ אשדוד-יעקב של איחוד הקיבוצים והקבוצות. נחמי יה, בן ה-25, עלה מהודו לפני שש שנים. הוא נגד מלחמה בי אופן פרינציפיוני: "לא צריך מלי חמה. אנחנו מדינה קטנה, ומלי חמה לא תתן לנו שום דבר."

כן! "להתחיל במלח-מה, להראות שי-אנחנו לא מפחדים מהם. כל זמן שאתה מראה לערבי שיש לך יד חזקה, ואתה מוכן להי-כותו, הוא יפחד ממך. בעזרת השם, השגנו עד עכשיו מה שי-השגנו, ובעזרתו ניקח גם את ירון", בטוח בכור שמול (58), סוחר רהיטים מתל-אביב, אב לי-9 בנים, שאחד מהם משרת עכי שיו בצבא. "לא איכפת לי שכל הבנים שלי ילכו למלחמה. נכון שלצד הערבים עומדת רוסיה, אבל האלוהים יותר חזק מרוסיה, אם נפחד ונשחוק להם, וניתן לנאצר לכבוש את ירון, הוא יעשה אותנו לעבדים. נשארה לנו רק הברירה ללכת לחיים או למחיה, למלחמה."

שהוא סדרן-מוניות בתל-אביב, מסביר את דבריו: "אייאפשר לי המשך לחיות ככה כל יום, מי תיחם לראות מה יהיה מחוץ פעם אחת לתמיד צריך להחליט נחיה או נמות, אייאפשר לתת לנאצר לחצוק עלינו יותר, אם נואה שיש מהפכה בירון, מיי צריך להסתער עליהם לפני שי-יבוא נאצר."

לא אומרת מלכה לי כטר, פקידה תל-אביבית, שגם בעלה הוא פקיד. הסיבה: "כיוון שבעלי הוא חייל מילואים, והוא עתיד ללכת לי מלחמה, אינני רוצה בה בשום אופן. מוכן שאם יהיה הכרח, או אין ברירה. אולם אינני רואה הכרח לכך במצב של היום."